

- Mátrászentimrei találkozó
- Újra Csikban
- Az iskoláról
- Jótékonyági előadás
- Idézetek
- Mintatelep Szentimrén
- A falu nagyon élhető
- Dinamikus jogáról, mint mozgásformáról
- Itt van az ősz, itt van újra
- A kereszténységről
- Versek, prózák
- Labdarúgás
- Egy kis focinosztalgia
- Megszűnt a birkózás Szentimrén
- Meccs Palla Józsi bácsi emlékére
- Lesz folytatás
- Könyvajánló

TERVEINKBŐL

Az a kritika ért már párszor minket, hogy mindig csak visszatekintünk, sosem nézünk előre.

Ez részint azért van, mert akik a jövőnket meghatározzák, elzárkóznak újságunktól. Másrészt, saját házunk táján nehéz hónapokra előre tervezni. Két dolog azonban már biztos.

December 1-jén, szombaton 17 óra-kor ünnepélyes keretek között lámpát gyújtunk a betlehemnél – idén már ötödször. Hasonló műsor kertében, mint tavaly.

Adventi időszakban – a 2009-ben tartott műsoroknak megfelelően – két irodalmi estet szervezünk a Könyvtárban, ezzel is emelve az ünnep áhítatát.

Idén szeretnénk megvásárolni azt a hangosító berendezést, amire LEADER pályázaton 427. 459 Ft nyertünk.

Várunk minden ötletet, hogyan lehet egyesületünk szerény keretein belül, falunk életét színesebbé tenni.

Az ötletek várjuk személyesen, vagy a soltszentimrema@freemail.hu e-mail címre.

Kéri Ferenc

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

GONDOLATOK A KÖZÖSSÉGI LEHETŐSÉGEKRŐL.

Néhány év óta vannak – voltak – lehetőségek kis falunkban:

Tánc
Dalkörök
Színjátás
Sport
Színházba járás
Téli esték...

Itt élő polgárként azt gondolom, hogy becsüljünk meg minden kincset! Minden embert, aki érez magában tehetséget, lelkesedést, tetterőt ahhoz, hogy működjenek ezek a kis szigetek.

Színesítik hétköznapjainkat, gondjainkat, emelik közösségünk hírnevét!

Sajnos itt-ott a kifáradás jelei is tapasztalhatók, de várjuk, várjuk, hogy újra átélhessünk szép pillanatokot, érzéseket.

Köszönet ezért a csoportok működtetőinek, értékes embereinknek!

Madácsi Mária

ÉNEKLŐ ASSZONYOK

Egyházi is, de világi is. Próbálni is jó, de másnak szépséget közvetíteni is jó.

Köszönet:

Azért a ritka pillanatért, amikor érezzük, hogy kitölti a dallam a teret, a lelket...

Amikor néhány percig még átélhetőbb az ünnepi pillanat...

Köszönet ezért Bujdosóné Erzsikének!

És...türelméért, mert sajnos távol állunk attól, hogy igazi kórus legyünk – hozzá nem értésünk miatt, zenei „analfabétizmusunk” miatt...

Humoráért, amit élvezhetünk próbák közben...

Fáradtságáért, mert délután „újra veled ugyanitt”...

Köszönet magunknak, mert nem fáradtunk ki, nem fáradtunk bele...

Várjuk vissza a régieket - hiányoznak!

Várunk új embereket!

Madácsi Mária

Az egyházi kórus a Csonka-tornynál tartott zárandoklatunkon.

MÁTRASZENTIMREI TALÁLKOZÓ

Forrás: www.soltsszentimre.hu

2007-ben, Szent Imre herceg születésének 1000. évfordulóján alakult meg a Millenniumi Emlékbizottság, melyet a Szent Imre nevét viselő települések polgármesterei, és prominens közéleti személyiségek alkottak.

Ezeket a településeket a közös szellemiség jegyében köt össze egy maradandó emlék, a minden Szent Imre nevét viselő településen elhelyezett Szent Imre szobor és az azóta minden évben egy erdélyi és egy magyarországi település által rendezendő találkozó, ahol koszorúzással és közös ünnepléssel emlékeznek meg névadójukról.

2012-ben Magyarországon augusztus 4-5-én Mátraszentimre, Erdélyben augusztus 31-szeptember 2 között Csíkszentimre ad helyet a megemlékezésre.

A mátraszentimrei találkozón a házigazdákon kívül Soltsszentimre, Csíkszentimre, Tiszaszentimre, Pestszentimre, Nyárádszentimre delegációi vettek részt.

A kétnapos szlovák nemzetiségi napokkal egybekötött találkozón a küldöttségek vezetői bemutatták településüket és a közös nemzethez való kapcsolódásukról tettek bizonyítást.

ÚJRA CSÍKBAN

Magányosan vonatozom Csíksországba. Szeretek egyedül utazni. Így legálább rendezgethetem gondolataimat, olvashatok. Most is azt teszem. Balázs Ferenc: A rög alatt című könyve jó választás. Hej, ha tizedét meg tudnánk valósítani abból, ami a könyvben áll. De ne álmódozzak.

A hosszú út ellenére elsőnek érkezem oda, hol épp tavaly jártam utoljára. A polgármesterrel, Kencse Előddel megbeszéljük a fejleményeket, mi is történt tavasz óta. Azóta nem találkoztunk. Sok minden volt Csíkbán az idő alatt.

Jönnek a többiek, majd elfoglaljuk a szállást. Jó megpihenni kicsit. Egy gyors fürdő, s már kezdődnek is a programok. Megbeszélés. Rendezni kell a jövődöt. Rendezik is a küldöttségek, legjobb tudásuk szerint.

Másnap irány Büdösfürdő. Délelőtt közös séta a Hargitán Szabó Guszti bácsi vezetésével – már akit épp

A meghirdetett gyermek rajzpályázaton településünk tucatnyi munkával vett részt, ami kimagasló eredményt hozott. Általános iskolás alsó tagozatos kategóriában I. helyezést értünk el, óvodás kategóriában a III. helyet szereztük meg. Minden rajzkészítőnek gratulálunk.

Jó hangulatú, sűrű programokkal tartított 2 napot tölthettünk a Magyarország legmagasabb pontján fekvő Mátraszentimrén.

Az ünnepi szentmise és koszorúzás fényét Lezsák Sándor Úr a Millenniumi Emlékbizottság elnöke, a Magyar Országgyűlés alelnöke részvétele emelte.

Ezúton köszönjük Mátraszentimre lakóinak a szíves, baráti vendéglátást, és a hosszútávú együttműködést előirányzó gondolkodást.

Nagy István
polgármester

Lezsák Sándor, Dezső Győző, Nagy István és Hoffmann Rózsa Mátraszentimrén.

érdekel. Délután előbb kürtöskalács-sütés, majd egy borvíz forrás megtekintése, és mofettázás. Minden, ami a szemet, a lelket gyönyörködteti. Az erdő szélről csodálatos panoráma nyílik a Madarasi-Hargitára, Csíksomlyóra, vagy épp a Gyimesekre. Este még egy kis csinandratta, mert hát ez is a program része.

Vasárnap délelőtt szabadprogram.

Beszélgetés a háziakkal, ismerkedés a faluval. Óvoda, Henter kúria, templomkert, Olt. Gyors öltözködés, hisz már a szentmisén kellene lenni.

A mise után a Zöld fák vezetésével átvonulás a Szent Imre szoborhoz. Hej, még mindig jól fűjják.

Mint öt éve. Beszéd, koszorúzás, majd ebéd. Búcsúebéd. Mert minden elmúlik egyszer. A találkozó is.

A búcsú megható. „Tudod, hol lakunk, tudod, merre nyílik a kapu.” – mondta Szabó Guszti, az ifjabbik.

Mindent elraktározok. Képet, hangot, illatot. S ezt a mondatot is.

Kéri Ferenc

Nagy István polgármester és Dezső Győző alpolgármester hajt fejet Szent Imre szobránál Csíkszentimrén.

AZ ISKOLÁRÓL**Tisztelettel köszöntöm a Kedves Olvasókat!**

Az iskolánkban történt eseményekről szeretnék beszámolni Önöknek. A nyár folyamán az iskola vezetésének átadása átvétele zökkenőmentesen megtörtént. Itt szeretném megköszönni az SZMK, az önkormányzat és a DÖK támogatását az igazgatóválasztásban. Köszönöm a megtisztelő bizalmat, ígérem, a diákok érdekeit szem előtt tartva fogom képviselni iskolánkat, a színvonalas szakmai, pedagógia munkát.

A tanévben az oktató-nevelőmunkát iskolánkban 11 főállású és 2 óraadó pedagógus látja el. Új dolgozóként köszöntjük Sánta Lajos matematika-kémia-informatika tanárt és Berei Zsolt biológia-testnevelés szakos tanárt. Köztünk üdvözölhetjük régi dolgozónkat, Toma Zsoltnét is, aki ebben az évben nyugdíjasként kísérik bennünket és elvállalta a kémia oktatását Páhin, ill. egy osztályban matematikát is tanít. A szakos ellátottság biztosítása érdekében most is számítunk utazótanári munkára, Csengődről a fizika tanításához kapunk segítséget Hulej Péterné személyében. Pedagógusaink közül most 4-en vállalták, hogy utazótanárként most is segítik a csengődi, fülöpszállási és páhi iskolában is a szakos ellátottság teljesebbé tételét Gyógytestnevelő tanár az idén is 2 délután fog foglalkozni a gyermekekkel.

Iskolánkban az idei évben is két munkaközösség működik, egy alsós és egy felsős munkaközösség.

Iskolánkban a Római Katolikus és a Református Egyház számára biztosítottunk a hitoktatáshoz helyet.

Szakköreink segítségével a tehetséges diákok munkáját segítjük, a felzárkóztató programok segítségével pedig igyekszünk a lemaradásokat megakadályozni, segíteni a továbbhaladást.

Munkatervi feladatainkat a KTKT Óvodája, Általános Iskolája, Középsiskolája, Szakiskolája és Kollégiuma munkatervében meghatározott jogszabályok és a helyi elvárások alapján

állítottuk össze.

Az idei évben tanulóink száma 89 fő, iskolai szinten 8 osztály és 1 tanulószobai csoport működik. Bevezetésre került az 1 és 5. o-ban a mindennapos testnevelés.

Az önkormányzatnak köszönhetően, idén is van iskolatej heti 3 alkalommal.

Hagyományainkat, eddigi rendezvényeinket az eddigiekhez hasonlóan megtartjuk. S itt máris megköszönöm minden szülőnek, diáknak a papírgyűjtésben végzett aktív munkáját.

A nyáron a felső tagozatban történt festést a digitális táblák felhelyezése indokolta, egyébként szép tiszták voltak az osztályok. Az 5-6.o-ban elkészültek a lambériák. Az előtérben és a tanárban lecserelésre kerültek a mosdók, csempézésre is sor került. Köszönjük az SZMK, az önkormányzat támogatását s a kivitelezésben Nagy István polgármester úr, Dékány László, Süveg István munkáját. A tantermek tisztán és szépen berendezve, dekorációval színesebbé téve várták a gyerekeket.

Osztályfőnökségek alakulása:

1. Balog Istvánné
2. Magyarné Gelencsér Edit
3. Harcsás Sándor
4. Anka Zoltánné
5. Dezső Győző
6. Kovács Erika
7. Bujdosó Istvánné
8. Sánta Lajos.

Tanulószoba vezetését Anka Zoltánné látja el.

Kívánok minden szülőnek, munkatársamnak, diáknak eredményes tanévet!

Szeretettel várunk mindenkit iskola bálunkra, 2012. november 17-én, szombaton a nagyterembe. Vacsora: töltött káposzta, hurka-kolbász. Zene: Magyar József. Jegyek kaphatók az SZMK képviselőknél és az iskolában 1700.-Ft-s áron, támogatói jegy vásárolható 800.-Ft-s áron. Jöjjön el, s hozza magával családtagjait, barátait!

*Schantlné Farkas Julianna
igazgató*

JÓTÉKONYSÁGI ELŐADÁS

Nagy szeretettel várunk mindenkit 2012. október 20-án, szombaton 16.00 órára a Római Katolikus templomba. A jótekonysági zenés áhítat keretében orgonaműveket, verseket hallgathatnak az érdeklődők.

A rendezvény célja: gyűjtés a Református templom külső tatarozására, melyhez adományokat várunk.

Orgonán játszik: Kovács Botond Árpád református lelkész

„...*eljön mindenki, akit a szíve indít és a hit lelke hajt, és hoznak áldozatot az Úrnak, a gyülekezet hajlékának készítésében...*” (Móz.II.35;21)

Szeretettel várunk mindenkit!

*Balog Istvánné
presbiter*

IDÉZETEK

"Az alkotó ember előtt végtelen a tér. De ha tudásunkat nem is használjuk fel feltétlenül újabb alkotásra, akkor is minden ismeret még gyönyörűbbé teszi előttünk a világot."

Öveges József

"Egy értelmes ember, különös tehetség nélkül, többet használhat a világnak, mint egy tehetséges ember értelem nélkül."

Márai Sándor

"Sokat kell tanulnia az embernek ahhoz, hogy megtudhassa, milyen keveset is tud."

Széchenyi István

Piktorbolt ajánlata

Izsák, Kossuth L. u. 8.

Nagy választékkal,
DISZKONT ÁRON.

Lazúrok, festékek, színkeverék-festékek + egyedi színek keverése, tömitők, hőszigetelő rendszer, vakolatok, salétrom gátló vakolat, csemperagasztók, fugázók, glettelő anyagok, festőszerszámok, kőművesszerszámok, csavarok, zárok, elektródák, vágókorongok, kulcsok, cserépkályha csempék, cserépkályha építés, felújítás, kulcsmásolás.

ÉS MÉG SOK MÁS TERMÉK.

Szeretettel várjuk régi és új vevőinket.

Nyitva:

H-P: 7-18 óráig, Szo: 7-12 óráig

Tel.: 06-30-988-5951

(Hirdetés)

MINTATELEP SZENTIMRÉN

Juhbemutató mintatelep címet adományozott a Magyar Juh- és Kecsketenyésztő Szövetség Gudmon László soltszentimrei vállalkozónak. A hivatalos táblaavatón megjelent Hajduk Péter, a Szövetség ügyvezető igazgatója és Dr. Gombos Zoltán, a Vidékfejlesztési Minisztérium Élelmiszerlánc-felügyeleti Osztályának vezetője. A cím nem mindennapi, eddig heten kapták meg a több, mint 600 tenyésztőből. Az elismerés készített arra, hogy otthonában keressem fel Gudmon Lászlót.

Hajduk Péter, Dr. Gombos Zoltán és Gudmon László leleplezi a mintatelep tábláját.

Ebben benne van minden – ad át egy előre megírt papírt a gazda. Ezt mondtam a táblaavatón is – teszi hozzá.

„Szüleimmel állattenyésztéssel foglalkoztunk. A juhokat gyermekkorom óta ismerem, tíz éves koromban kaptam az első bárányokat, magam neveltem, gondoztam őket, folyamatosan szaporítottam az állományt. Később vásároltam is, majd az általános iskola elvégzését követően nyáron nyíróként dolgoztam, a szüleimnek besegítettem, 16 éves koromban juhászként dolgoztam Tolna megyében. 23 éves koromban megnősültem, így kerültem Soltszentimrere, bérelt legelőn tartottam az állományt.

Itt szeretném megköszönni a Juh és Kecskeszövetség támogatását, az üzleti partnereink segítségét, amellyel lassan, de biztos alapokra építve fejlődött vállalkozásunk. A Szövetség olyan, mint egy nagy család, ahol a

gyakorlati tapasztalatokat és gondolat megosszuk, megbeszéljük és a kapott tanácsokat igyekszünk hasznosítani. A Mintagazdaság cím a hosszú évek lemondását, áldozatos munkáját ismeri el, és a munka becsületének a visszaállítását. Talán ez utóbbi a legnagyobb dolog számunkra.

Közel 40 éve fejlesszük a vállalkozásunkat a feleségemmel, akinek köszönöm a segítségét. Megszülettek a fiaim, az iskola elvégzését követően tudatosult bennük, hogy a közös vállalkozásunk sikerét ők, és családjuk, a menyem fogják tovább vinni, ezért

számítok a segítségükre az állomány gondozásában, és a gépi munkák területén. A mezőgazdaság, ezen belül az állattenyésztés áldozatos munkát igényel, állandó jelenlétet, és figyelmet, továbbá törődést. Napjainkban kevesen vállalják ezt az életformát, a mi családjukban ez természetes volt. Korábban östermelőként, 1993 óta vállalkozóként alakítottuk ki a gazdaságot, amely a magyar merinó juh állomány gondozására épül. Az 1990-es években

vásároltuk meg a szántó és gyepterületet, korábban szőlőművelési ágban voltunk, a kiszántásukkal és újbóli hasznosításba vétellel itt megtermeljük a saját takarmányt. A takarmány költsége a legnagyobb része az állattartás költségeinek, ezért is volt annyira fontos a telep körüli területek megvásárlása. A mai energiaköltségek a szállítási költség minimálisra csökkentését követelik meg. A mi családjunk a hagyományos értékek tisztelője, ez a legnagyobb dolog számunkra.

Ismételnem szeretném megköszönni, hogy itt ma közösen ünnepeltünk, időt szakítottunk a rendezvényünkre, bemutatathatjuk a Gudmon Farmot, a telephelyünket, amelyet mindig rendezetten tartunk. Korábban elhangzott, hogy a díj hagyományteremtő, célja a kitartó munkával, korszerű technológiával dolgozó gazdaságok bemutatása. A családommal együtt számunkra megtiszteltetés a cím viselése.” – zárja írását a gazda.

Mennyi munkával jár ez? – kezdem a kérdések sorát.

Ez évi 365 nap, napi 24 óra. Itt állandóan dolgozni kell. Most felváltva vagyunk éjjeliőrök, mert ellenek a birkák. Éjjelig a nejem van, éjjél után én. Így váltjuk egymást. Ha mi nem érünk oda, akkor vagy a Sanyi fiunk, vagy a felesége. Ott kell lenni, mert nincs bárányszaporulat.

Mindent a családtagokkal látnak el?

Ez úgy lett összeállítva, hogy ekkora családnak meg kell belőle élni.

(Folytatás az 5. oldalon.)

A Gudmon család és az ünnepség díszvendégei.

(Folytatás a 4. oldalról)

Ha valahova el kell menni, tegyük fel nyaralni, hogyan oldják meg?

60 éves koromig ilyen nem volt. Az sem tudtam, mi az a nyaralás. A 8. általános után beleálltam a kemény munkába. Próbáljuk meg most neki ugrasztani a fiatalokat.

Nem gondolta, hogy beköltözzön a faluba?

Minek? Ettől az élettől nem lehet beköltözni. A gyakorlatban lehet a tudást megszerezni - első sorban. Másodsor. Ha valami jót akarsz elérni, csak olyan emberrel állj szóba, aki őszintén elmond neked valamit. Mindig oda állj, ahol valami van, ahol valamit látsz.

Kik szoktak jönni megnézni a farmot?

Turisták, busszal. Még külföldről is. Mindenkit fogadni kell. Például, ha a helyi általános iskola elindítana egy állattartási szakkört, akkor azoknak be kellene mutatni a gazdálkodást.

Növényt is természetnek?

Hogyne. A takarmányt mi termeljük meg. Mi bármilyen növényt termelünk. Gyümölcsötől kezdve, bármit. Csak annyit, amennyit mi elfogyasztunk. Azon pedig be tudjuk mutatni, hogy mit, és hogyan kell csinálni. Mert itt az a lényeg. Az iskolákban a gyakorlati kerteket nagyon vissza kellene állítani.

A merinói – neve hangzása alapján – olasz eredetű lehet. Mi az igazság?

Ez magyar fajta. Itt, Magyarországon tenyésztették ki, 40 éven keresztül. Fésűs merinó eredetileg, ami az egész világon van. Ez azért magyar, mert itt lett keresztezve, több irányból, hogy nagysága, formája, mindene meglegyen. Régen még a gyapjúra mentek. Ezek valamikor 20 kg gyapjút adtak.

Zárásképpen, mire a legbüszkébb?

Ha van ilyen egyáltalán.

Arra, hogy a fiaim maradtak az állattenyésztés mellett. Pedig mind a kettő kertészeti főiskolát végzett, több szakmájuk is van, és mégis itt maradtak. Itt alapítottak családot. Tovább viszik a vállalkozást.

Beszéltünk erről is, arról is. Életről, munkáról, emberekről. Azt hiszem, kevesen vállalnák ezt a munkát, ezt az életet. Megmondom őszintén, én sem.

Minden jót kívánva vettem búcsút a szorgos gazdától, odaadó családjától, a közben éjszakai sötétbe burkolódott tanyától.

Hát igen, ez egy más világ.

Kéri Ferenc

A FALU NAGYON ÉLHETŐ

Intejú Péntek Edinával

Két éve költöztek a falu központjába, ritkán láthatjuk őket, de a Nemzeti Vágta indulói között feltűnt Péntek Edina neve, aki soltsszentimrei színekben indult.

Hogyan kerültél a Nemzeti Vágtára?

Szabó Pálhoz járok rendszeresen lovagolni, az ő ötlete volt, hogy próbáljuk meg. Négy hetem volt felkészülni és összeszokni a lóval. Dáriusszal mindennap gyakoroltunk. Ahhoz képest, hogy más indulók két évig is készülnek, ez az idő pillanatoknak tűnhet.

Milyen volt a Hősök terén lovagolni?

Felemelő érzés! Fantasztikus volt a szervezés, a lovaknak helyet biztosítottak, de a takarmányról nekünk kellett gondoskodni, örök vigyáztak a lovak nyugalma. A versenyen sorolás útján döntötték el, hogy ki melyik futamba kerül össze. Szombaton délelőtt volt a főpróba és délutántól zajlottak a versenyek. Segítők voltak kirendelve mellénk, profin zajlott minden. Dáriusz elfáradt a felvezető körben, ideges volt a tömegetől, a rajtot sem úgy sikerült elkapni, ahogy terveztem, de amikor már lendületben volt, akkor fantasztikusan futott. Harmadikként értünk célba, de volt olyan futam, ahol ezzel az eredménnyel

elsőként értünk volna be. A négy hét felkészülés ennyire volt elég.

Jövőre megpróbálsz?

Ez sok mindentől függ, de rajtam nem fog múlni!

Hány éve lovagolsz?

10 éves korom óta van lovam. 2008-2009 között díjugrató versenyeken is részt vettem, sikerrel. Köszönetet szeretnék mondani a Paliéknak, hogy lehetőséget biztosítottak, hogy elindulhassak a nagy versenyen.

Hogyan érzed magad Soltsszentimrén?

Jól érzem magam, de sokat vagyunk távol. Már felfedeztük a környéket, néhányszor már túráztunk a Kolon-tó környékén. Maga a falu nagyon élhető, gyermekes családoknak ideális, nekünk is van egy 16 hónapos fiunk, Olivér. Vele többször voltunk a játszótéren, a parkban, a könyvtárban is volt már a Brigivel, amit hamar sikerült belaknia.

Van valami, ami esetleg nem tetszik a kis falunkban?

Egy dolog zavar, a szabadon kóborló kutyák. Nappal megijeszítik a gyerekeket, éjszaka a saját, kerítésen belül lévő kutyáinkat ugattatják, és emiatt mi sem tudunk pihenni. Jó lenne ezen változtatni.

Köszönöm a beszélgetést!

Sörösné Barna Csilla

Péntek Edina és Dáriusz a Nemzeti Vágtán - Budapesten, a Hősök terén. Soltsszentimrét Ungor Erik izsáki vállalkozó nevezte be a versenyre. Településünket Nagy István polgármester is képviselte.

Fotó: www.kistersegimiujsag.hu

DINAMIKUS JÓGÁRÓL, MINT MOZGÁSFORMÁRÓL

Azt gondolom, hogy a Jóga már senkinek sem idegen fogalom.

Viszont mindenki mást gondol róla, főleg, aki még nem is próbálta.

A Jógába most nem is mennék bele, hisz sok idő és tapasztalat kell ahhoz, hogy a jógát megismerjük és beszéljünk róla.

Viszont a dinamikus jógáról azért szerettem volna írni, mert sokan nem ismerik, és nem is tudják, hogy esetleg mivel is különbözik a többi jógától.

A Dinamikus Jógát én egy sporteseményen ismertem meg.

Rendkívül megtetszett ez a mozgásforma, mivel a jógából csak a fizikai részét hozza.

A dinamikus edzéssel magas fokú állóképességet, erőt és hajlékonyságot érhetünk el.

A gyakorlatokat egymásba fűzve a folyamatosság érzetét keltve tanulhatjuk meg a jógából hozott ászanákat (gyakorlatokat).

A megtanult, pontosan végzett mozgással fejleszthetjük erőnlétünket, egyensúlyérzékünket, javíthatjuk a testtartásunkat, és mindközül talán a legfontosabb, amit gerinctrénerként és edzőként is fontosnak tartok, hogy kifejezetten jó hatással van a gerincre, hisz minden gyakorlatban van erősítés és nyújtás.

Statikusan kitartott gyakorlatok során, a gerinc mozgását minden irányban átmozgató, átnyújtó feladatokban lehet részünk, mely nem csak fizikai határaink megismerésével, de lelki egyensúlyunkhoz is vezethet. Hiszen az órán összpontosítunk saját magunkra, gondolatainkkal csak a pozitív dolgok felé tereljük, így nem törődve az esetleges negatív hatásokra, mely az életben ér minket. Igaz, a spirituális részét a dinamikus jóga nem űzi, de lelkiekben azért hatással van ránk.

Egyfajta jó közérzetet biztosít, megnyugvást és az emberekkel való pozitív hozzáállást.

Ezért is tartottam fontosnak, hogy egy ilyen órával is jó megismertetni az embereket ebben a mai világban, ahol azt tapasztalom, hogy kezdjük elveszíteni emberségünket, szeretetünket, kedvességünket, megértésünket az emberek iránt.

Egy ilyen kis közösségben szerintem fontos lenne az összetartás és az emberi kapcsolatok ápolása ahelyett, hogy a negatív dolgokat tápláljuk magunkban: az irigységet, előítéletet, és a közömbösséget hangsúlyozzuk.

A mozgás rengeteg erőt ad kitartást és önbizalmat, hogy merjünk élni és merjünk igen is boldogan élni, elérni a céljainkat.

Csak mi magunk teremthetjük ezt meg legfőképp akkor, ha magunkban békében élünk, és a környezetünk felé is csak a pozitív gondolatainkat sugározzuk.

Nem utolsó sorban gyermekeinket is megtaníthatjuk a mozgás szeretetére azáltal, hogy példát mutatunk azzal, hogy mi magunk is végzünk valami mozgásformát, hisz egy gyermek általában a szüleiről vesz példát, amit otthon lát és tapasztal, ő maga is azt a mozgásigényt és életmódot fogja válsztani.

Kiknek ajánlanám a dinamikus jógát? Úgy gondolom, aki egészségileg nincs eltöltve a sporttól, bárkinek ajánlható, gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt.

Ülőmunkát végzőknek, akiknek azt hiszem, egy ilyen átmozgató torna felüdülést jelenthet. Akiknek fáj a hátuk, vagy rossz testtartásukat szeretnék javítani, esetleg lelkileg szeretnének egy kicsit feltöltődni.

Hiszem, hogy rendszeresen végzett mozgásformával képesek vagyunk önmagunk megvalósítására, betegségeink leküzdésére, a negatív dolgok elkerülésére és a pozitív, szeretetteljes dolgok előtérbe helyezésére.

Ferenczy Évi
aerobic sportedző
gerinctréning oktató

ITT VAN AZ ŐSZ, ITT VAN

ÚJRA!

Vigyázat! Etetnek bennünket!

Egészséges étel, egészséges ember!

Az emberiség történetében, mióta ember él a földön, önellátó volt. Életben maradt, mert a természet gondoskodott számára lehetőségekről. Élhetett bolygónk akármilyen élhető földrajzi területén, a zöltségek, gyümölcsök, állatok széles választékával, terített asztallal kiszolgálta az ott élőket.

Évszakváltozásoktól függetlenül teremthetett az ember magának élelmet. Lakhatott városban, a szűk környezete – hazája – ellátta élelemmel.

Mi történik ma? Etetnek bennünket! Messziről, távoli országokból. Megdöbbentő filmet láttam: Angliában, – de ugyanaz éghajlatilag pl. Hollandia – közetgyapotszerű paplan alatt vezetőek, víz, fölül csodálatosan zöld levelű, csodálatosan piros színű paradicsom. Hozzátették a termesztés

növénybiológusi kívánalmait: szemnek látványos, és kemény, hogy szállítható legyen. Megteremtették! /A tetszetős csomagolás csak segíti az eladhatóságot./

Az ember, mint teremtő.

Ezt kapjuk, mert ez a tömegek igénye!

Látványos, télen is tele vele az áruház polca, csak le kell emelni. Nagyon kényelmes, és „trendi”.

Kell nekünk télen ilyen paradicsom? /paprika, uborka, gyümölcsök...?/

Szükségünk van nekünk mindenféle, messziről jött terményre? Szezonon kívüli élelemre?

Zölden leszedik. Vegyszerrel kezelik, hogy ne érjen útközben, majd újra vegyszerrel kezelik, hogy érjen, hogy ne rothadjon és a szemünk elé kerül maga mutogatóan látványosan: vegyetek, egyetek.

Anyáink is „teremtettek”. Kreatívan, fáradságot nem kímélve! Ősszel a gondolataikat a téli betárolás

foglalkoztatta. Mindig koruk lehetőségéhez alkalmazkodva tároltak be, tartósítottak.

Paradicsomot befőzték, eltették. Nyári gyümölcsökkel üvegbe zárták a nyári ízeket. Fagyszint alá vermelték a zöltségeket. Savanyítottak, aszalattak, szárítottak...

Ők etették a családjukat!

Ma: legkényelmesebben, konyhakécszen, mindegy milyen körülményekből...

Azokat az idényterményeket ajánlott fogyasztani, amiket nekünk szánt a Teremtő, itt helyben, ezen az éghajlaton, és körülmények között!

A család élelmezése, életvezetése az anyák, asszonyok kezében van! Használják ki az őszi bőséget, és tároljanak télre! Kreatívan, kihasználva korunk lehetőségeit: üvegbe, fagyasztoába, pincébe...

Madácsi Mária
védőnő

A KERESZTÉNYSÉGRŐL

(Az előző számban megjelent cikk folytatása)

Természetesen az Egyház sohasem feledkezett meg a Krisztustól rábízott küldetéséről: az Evangélium hirdetéséről, a misszióról. Az is természetes, hogy minket saját helyzetünk, jelen korunk érdekel. Egy gyors pillantás a kezdetektől napjainkig arról győz meg, hogy a kezdetekben – első századok – a kereszténységet közölték anélkül, hogy átadták volna; később azonban átadták, mint az örökséget. Majd megszűnt ez az átadás, és a hanyatlás jelei tapasztalhatók – olyan korban, amikor az átadás láncolata végleg megakadt mindazokon a területeken, ahol addig működött. Következésképp a kereszténység mai – negyedik – korszakában nem számíthatunk az átadás fellendülésére, hanem meg kell tanulnunk újból közölni a kereszténységet, mint a kezdetekben. Tekintsük át részletesebben ezeket a korszakokat.

Az első szakaszban, a kezdetekben nem volt átadás. Jézus, az Őt követő keresztények judaista környezetben, közegeben jelentek meg. A zsidóknak ott volt az átadandó törvény, a hit és erkölcsi, a társadalmi és politikai törvény, és a törvényesített intézmények. A kereszténységben semmi ilyen nem volt. Jézus az Evangélium hirdetésére küldte tanítványait, ahogyan azt Ő is tette. Mindarra, amit tett és tanított, a Szentlélek majd emlékezteti követőit és megérteti velük... (Jn 14,26; 16,13). Következésképp a kereszténység lényege szerint: Örömhír; Jézus Krisztus üdvözítő művének közlésével kezdődik (kezdődött), és megteremtette a maga kifejezési formáit... Úgy is mondhatjuk: saját magát találta ki az apostolok vezetésével. (A hit kultúrát teremt). Az első megtértek hitéből érkező hatások erősítették (légkör, közeg). Mindezt jól észrevehetjük az Apostolok Cselekedeteinek könyvében. Bár találunk megőrzendő, következésképp átadandó elemet már a Bibliában is (1 Tim. 6,20 görög és latin szöveg), azután az I. század vége felé: parathéké=depositum=letétemény.

Am a szó tartalma nincs kifejtve; de nem érthetünk alatta mást, mint a kereszténység alapvető elemeinek együttesét. Ezek hittani, erkölcsi, liturgikus vagy fegyelmi természetűek, - de nem ez a legfontosabb. Tény

az, hogy az ember nem vált kereszténnyé apáról-fiúra, egyszerű családi hagyomány folytán. Az ember megtérés útján lett keresztény, a kereszténység pedig közlés útján terjedt. De nemcsak tanítás, hanem a tanúságtétel által. Érdemes felidéznünk, hogy a jelentkezőket először nem „hitoktatták”, hanem maguk közé vették azzal, hogy csinálja velük azt, amit ők: dicsoították az Urat, jótekönykodtak... Tették ezt azzal a céllal, hogy a jelölt először tapasztalja meg – ők így mondták – a kenet illatát (vö. 1 Jn 2,27). (A kenet a Szentlélek szimbóluma). Csak ezek után, később került sor a szóbeli hirdetésre, az Ige hallgatására... Azt találjuk és úgy látjuk, hogy az első keresztény közösségek az egybegyülekezés alkalmával légkört teremtettek, sajátos közeget, erőteret hoztak létre, mely természetesen volt hatással minden jelenlévőre. Maga a keresztény közösség pedig, az Egyház kontraszt-társadalom volt így egy adott világi társadalmon belül.

A második szakasz az V-VI. század fordulója. Ekkorra meghonosodott a gyermekkeresztelés szabálya, hogy születésük után rögtön megkeresztelték a gyermekeket. Ettől kezdve már jogosan beszélhetünk a keresztény hit átadásáról. Azonban a gyermekkeresztelés általánossá vált gyakorlata önmagában és vele a családi hagyomány nem egyedüli jelenség. Komolyan figyelembe kell vennünk, hogy a kereszténység birodalmi vallás lett; egyben társadalmi, politikai és kulturális hatalommá vált, következésképp befolyása alól nem lehetett – vagy legalábbis nagyon nehéz volt – kibújni. Vagyis a világi társadalom összefügg a vallással, mindkettő – világi társadalom és egyház, kultúra és vallás, szokás és hit – együtt jön létre és alakul, illetve együtt áll vagy bukik...

A vallás átadása nem egyedül a családi láncolat folyamatosságában történik (azáltal, hogy a családtagok és nemzedékek egymást követő sora ugyanahhoz a keresztény hithez kötődik). Az egész társadalom, a nemzet kulturális terében is ugyanaz terjed és érvényesül, mint a családban, (és fordítva is igaz). Terjed és érvényesül, mert képes magába fogadni (integrálni) azokat, akik bele születtek, vagy akik be akarnak oda lépni. (A népvándorlások kora ez! Gondoljunk csak az Árpáddal bejövő magyarokra, Szent Istvánra. Aki az adott

társadalmi, kulturális közegehez akar tartozni, annak az adott valláshoz is tartozni kell). Tehát a keresztény hitet úgy adták át, hogy vele együtt járt a történelmi, társadalmi, kulturális és politikai örökség is: összetett (komplex) hagyomány, melynek – tegyük hozzá – óriási ereje, szinte ellenállhatatlan hatása volt. Így azután a család is és a társadalom is olyan alap és közeg, melyben a gyermekek újjászülehetnek a hitre! Az egyes ember vallásos magatartása függ családjá keresztény hagyományának megmaradásától, és ugyanakkor egy keresztény társadalom különböző elemeinek állandó életképes működésétől. De megfordítva is igaz: a keresztény családi hagyomány és a keresztény társadalom hosszú élettartama, életképessége és átható ereje szintén függ – és nem is kicsit – a család és társadalom egyes tagjainak személyes hitétől és elköteleződésétől. Mármost ha valakinek – főleg sokaknak – vallásos magatartását nem támasztja alá a személyes meggyőződés és elkötelezett hit, azok könnyebben veszítik el hitüket, ha az a társadalmi modell és szerkezet, amelyhez alkalmazkodtak, elkezdi gyengülni és megrepedezik – azaz társadalmi változás, belső forrongás és átalakulás – vagy legalábbis arra irányuló törekvés – következik be. Még inkább szembetűnő az ilyen változás a kereszténységben, mert tagjai elhagyják anélkül, hogy újonnan csatlakozók lépnének a helyükre... Ezt a bomlási folyamatot figyelhetjük meg az úgynevezett modern kor óta; erre a bomlásra még ráerősített egy nem vallási, hanem szellemi – embertani és kulturális – jelenség... (Folytatjuk).

Kovács Sándor plébános

KÉRI FERENC:**ÁLDOZÁSI IMA**

Édes Jézus, légy velem,
Üdvözítő élelem,
Mutass utat énnekem,
Íranyítsd az életem!
Kérlek, vezess engemet,
Mosdd tisztára lelkemet,
Taníts, mint rossz gyermeket,
Akassz reám terheket!
Védj a hamis mosolytól,
Ellenségtől, gonosztól,
Légy egemen örök fény!
Mindenható Istenem,
Légy bírám és mesterem,
Mindörökkön örökké! Ámen.

Soltsszentimre, 2009.11.17.

Gyerekeknek**SÁRINÉ GUBACSI ÉVA:
NAGYPAPA ÉS A KISFIÚ**

A kisfiú a konyhaasztalnál ült, és egy mesekönyvet lapozgatott. Néha odasandított nagypapára, aki kedvenc karosszékeiben üldögélt, és az újságját olvasta. Orra hegyén a szemüvege. A kisfiú folyton azon csodálkozott, hogy mitől nem esik le az orráról. Nagypapa minden nap elolvasta a friss újságot, mindjárt reggeli után. A postás korán hozta, a kisfiú olyankor még aludt.

- Mit írnak az újságban?- kérdezte nagypapát.

- Sok mindent, például hogy milyen idő lesz – válaszolta nagypapa.

- De hát azt te megérezed a csontjaidban – mondta a kisfiú.

- Meg bizony – mosolyodott el nagypapa – de kíváncsi vagyok, ők jól tudják-e.

A kisfiú úgy gondolta, hogy az ő nagypapája a legokosabb a világon. Tudta, mikor kell elvetni a magot, metszeni a fákat. Tudta, mit szeret enni a malac, a tyúk, hogy kell megfejni a tehenet. Nagypapa azt is tudta, hogy kell meggyógyítani az állatokat, ha betegség tört rájuk. És erős is volt. Amikor a tűzfát hasogatta, csak úgy repkedtek a faforgácsok körülötte. A zárakhoz is értett, meg a vízcsaphoz is. Nagymama mindig őt kérte meg, ha valami elromlott. A kisfiú még is azt szerette a legjobban, amikor nagypapa kaszált. A lucerna, vagy a fű engedelmes, szép rendben dőlt a földre a keze nyomán. Nagypapának nagy keze volt, nagy és erős. A tenyere kérges, de a kisfiú még is olyan lágynak érezte, amikor megsimogatta a fejét. A kisfiú szerette a nyarakat, mert olyankor mindig nagypapáéknál volt. Sokkal jobb volt ott, mint a 3. emeleten a városban, ahol a szüleivel élt. Sokat tanult nagypapától. Például, már egész ügyesen szögelt, csak néha ütött véletlenül az ujjára. Nagypapa egy szép fatuskót adott neki a gyakorlásra, meg egy kis kalapácsot, pont a kezébe való. A kisfiú úgy gondolta, hogy most már valami használható dolgot is össze tudna szögelni. Törte a fejét, mi lehetne az?

- Madáretető - rikkantott nagyot.

Úgy is közeleg az ősz, aztán meg a tél. Elmondta nagypapának mire gondolt. Nagypapa megpödrötte a bajuszát, és intett a kisfiúnak, hogy

kövesse. A fűszekrénybe mentek, s addig keresgéltek nagypapa, míg alkalmas deszkadarabokat talált. Aztán kerített egy papírlapot.

- Most pedig lerajzoljuk, milyen szeretnél – mondta.

Aztán nekifogtak. Leszabták a hozzávaló fát, és a kisfiú hozzálátott a szögelésnek. Kipp-kopp, kipp-kopp. Még a szomszédba is áthallatszott a szorgos munka. Alig 2 óra multán csinos madáretető állt a műhelyasztalon. A kisfiú boldog elégedettséggel nézte. Ezt ő csinálta, persze a nagypapával együtt, és csak háromszor ütött az ujjára. Nagypapa elismerően bólintott.

- Ez igen! – mondta.

Kinéztek egy alkalmas ágat az udvaron álló öreg diófán. Pont a konyhablakkal szemben.

- Télen majd látni fogjuk a madárkákat, ahogy csipegetnek – mondta nagypapa.

A kisfiú elfáradt, és meg is éhezett. Nagymama megterítette az asztalt. Körülülték és jóízűen megvacsoráltak. A kisfiú gyorsan megmosakodott, ágyba bújt és az etetőre gondolt. Hogy fognak csodálkozni anyáék, amikor megérkeznek. Nagypapa odaült az ágy szélére, és a diófán fészkelő sokféle madárról mesélt. A kisfiú szemei hamar lecsukódtak, és álmában szállni tudott. Fölrepült az etető mellé, és sorban üdvözölte a verebeket, a cinkéket, a galambokat és a tengeliceket, és értette mit dalolnak a szárnyas vendégek.

- Ó, milyen csinos etető, és milyen finom ízletes magok. Ez a kisfiú igazán jólelkű, amiért ennyit dolgozott értünk.

A kisfiú pedig mosolygott álmában...

**MÉSZÖLY MIKLÓS:
KÖKÉNY KISASSZONY**

Napsütötte hegyoldalon élt Kökény kisasszony, a lakása csupa ablak volt, gicsgöcs a fala, levélzsup a teteje. Bármilyen szellőcske jött, az mind tisztelgett nála: megsimogatták, megcsiklandozták - talán attól lett olyan gyönyörű kék.

Lakása legfelső ablakában könyökölt egész nap, és mind csak arra gondolt: vajon milyen lesz, ha egyszer megcsípi a Dér? Még kékebb? Még gömbölyűbb? Vagy tán egy még csodálatosabb alakban fog könyökölni azután is? Ki tudja?

Tavasztól őszig sok minden történt.

A meggy, a cseresznye, az alma - mind siettek nagyon, hogy még a meleg nyár megérlelje őket: félték a csípős ősztől. Úgy tanulták, hogy ősszel már a kamrában vagy a föld alatt illik aludni. S még véletlenül sem mondtak semmi jót Kökény kisasszonyról: de rosszat annál többet. Hogy ilyen meg olyan, könnyelmű és meggondolatlan, egyszer majd biztos megjárja - s titokban valamennyien irigyelték.

Késő ősz lett, mire elcsöndesedett a hegyoldal, már senki se pletykált többet. Csak a nap sütött, a levegő penggett. Kökény kisasszony pedig szebb volt, mint valaha: majd kicsattant a boldogságtól.

Az egyik nap Sas úrfi valamelyik közei sziklára szállt le, és meglátta Kökény kisasszonyt. Akarta, nem akarta - mindjárt megrebbentek a szárnyai.

- Milyen kék! - ámuldozott, és odarepült a gicsgöcs ablak alá. - Kisasszony - mondta zavartan - még soha nem láttam a földön olyan kéket, mint kegyed. Jöjjön velem... kegyed lesz a kék égen a legkékebb!

Ez olyan gyönyörűen hangzott, hogy Kökény kisasszony csak sóhajtani tudott, s bent, a hamvas bőre alatt, ahol egy kicsi mag bújt meg, összeszorult a szíve.

De akkor már bizonyosan tudta, hogy ez a szép szárnyas valaki nem lehet más, csak a Dér. S ahogy az öregektől tanulta, lehajtotta karcsú szárnyakát - és várt.

A Sas úrfi is erre várt. Leicsipentette csőrével a Kökény kisasszonyt, magához emelte az ablakból, és odafektette a begye alá a puha pihetollak közé.

Így szállt fel a magasba, hogy bemutassa birodalmát. Csudálatos birodalom volt ez. Nem volt teteje, nem volt fala, csak fény volt benne és ragyogás. Kökény kisasszonynak káprázott a szeme. Már bizony nem bánta volna, ha megpihenne valahol, leheveredne valahová... ő énekelne, Sas úrfi meghallgatná - milyen szép is volna!

De az egész nagy birodalomban nem akadt egyetlen darabka föld sem. Más kincsekkel volt ez megrakva: palotákkal, gomolygó rétekekkel, csillagokkal - s ezeket mind Kökény kisasszonynak ígérte Sas úrfi. Az pedig egyre szomorúbb lett a boldogságtól. Hiszen még végig sem járták a palotákat, máris szertefoszlottak, a

(Folytatás a 9. oldalon.)

(Folytatás a 8. oldalról.)

rétek is ott voltak, és mégsem voltak sehol.

"Talán a csillagok!" - gondolta Kökény kisasszony reménykedve, és Sas Úrfi máris megsuhogtatta a szárnyát. Úgy repült fölfelé, mintha egyszerre gondoltak volna ugyanarra.

Nagy, teli éjszaka volt, fekete és szikrázó, amilyen egyszer van egy évben: ezt is az öregektől hallotta Kökény kisasszony - és most örült, hogy megérte ezt az éjszakát. Megbújt a pihetollak között, és hallgatta Sas úrfi énekét:

Csillagom, kökényem,
csillagom, kökényem...

Még sok verse volt az éneknek, de Sas úrfi ezt ismételtette legtöbbször. Csak dalolt, dalolt, és már a szárnyait is egyre lassabban suhogtatta: előbb az egyiket húzta be, azután a másikat, a csőrét meg odafektette a begye alá - már csak ehhez volt ereje.

- Megérkeztünk? - kérdezte kicsi hangján Kökény kisasszony.

Éppen megérkeztek.

Úgy zuhantak vissza a hegyoldalra, mintha csak most röpültek volna igazán. Kökény kisasszony egy apró lyukba gurult, és mindjárt elaludt. Ott érte az eső, a szél, a napfény, a föld betemette, s attól még szebbeket álmodott. Sas úrfi pedig kitartóan őrködött mellette, jöhetett bárki, bármi - még csak meg se mozdult.

Sok idő elmúlt ezután, hetek, hónapok. A hó leesett, a hó elolvadt - de akkor már nem volt sehol se Sas úrfi: talán csak az öreg Hegypásztor tudná megmondani, hogy hova tűnt.

Kökény kisasszony pedig - akiből azóta gyönyörű bokrocska lett - unokáinak minden ősszel elmeséli, hogy milyen is az, ha egyszer eljön a Dér. Elmeséli, és olyankor mindig mosolyog.

Csak a meggy, a cseresznye, az alma, azok nem tudnak megbékülni vele. Még véletlenül se mondanak semmi jót Kökény kisasszonyról: de rosszat annál többet.

Felnőtteknek

RADNÓTI MIKLÓS:

HAJNALI KERT

Az alvó házból csöndesen kijött a feleségem,
egy könnyű felleg úszik épp
fölötte fenn az égen.

Mellém ül és a hajnali
nedves füvek most boldogan
felé sikongnak, hallani
és fordul már a hallgatag
virágok szára, jár a fény
s megvillan rajtuk néhol,
nesz támad itt, toll villan ott
s kakaska kukorékol.

Rigó pityeg választ s a kert
susogni kezd, minden bokor
alján apró fütty bujdokol,
kibomlik sok hűvös levél,
s felfénylik itt egy szalmaszál
a fűben és két ág között
kis pókok fényes szála száll.

Ülünk a fényben, hallgatunk,
fejünk felett a nap kering
s leheletével szárogatja
harmattól nedves vállaink.

RADNÓTI MIKLÓS:

NAPTÁR (RÉSZLET)

Szeptember

Ó hány szeptembert értem eddig ésszel!
a fák alatt sok csilla, barna ékszer:
vadgesztenyék. Mind Afrikát idézik,
a perzselőt! a hűs esők előtt.
Felhőn vet ágyat már az alkonyat
s a fáradt fákra fátylas fény esőz.
Kibomló konttyal jó az édes ősz.

Október

Hűvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aranysárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.

November

Megjött a fagy, sikolt a ház falán,
a holtak foga koccan. Hallani.
S zizegnek fönn a száraz, barna fán
vadmirtuszok kis őszi bozontjai.
Egy kuvik jóslatát hullatja rám;
félelek? Nem is félek talán.

FARKAS ÁRPÁD: TÁNC

Augusztus halk tisztásain,
hol násza volt, a szél
hús áramán a nyír s a nyár
már lassú táncra kél.

Karjai közt kék lengeteg
lebeg, s a szerelem
átszikrázik, még átremeg
a levélréseken.

E ringásban még hinni kell,
míg áll e néma bál -
a fák mögött, a tánc mögött
már párolog a Nyár.

KAFFKA MARGIT: LITÁNIA

Te édes-kedves társam,
Miféle szerződés ez?
Micsoda Isten írta,
Mikor szívünkbe írta?

Ez puha, fehér párnám,
Min nem nyugodtam eddig.
Lelkem szép muzsikája
Mit nem hallottam eddig.
Bölcsességgel teljes könyv;
Mostanig nem tanultam.
Én friss-jó egészségem;
Mily soká beteg voltam!

Én reggeli harangszóm,
Szép, napos délutánom,
Szelíd, esteli lámpám,
Sűrű csillagos éjem. -
Ó éjem, égem, kékem,
Te kedves-kedvességem!
Csobogó, teli korsóm,
Friss, hajnali harangszóm,
Csendes, nyugalmas álmom,
Napfényes délutánom.

"Szerelem"? - ezt már írtuk,
Prózába, versbe sirtuk.
Szerelem; olcsó szó ez:
Szerelem, - így ne hívjuk!

Apám vagy és fiam vagy,
A mátkám és a bátyám,
- Kicsiny, fészkes madárkám;
Ideál, - szent, komoly, nagy;
Pajtásom, kedvesem vagy.

Hittel és emberséggel
Első te, kit vállallak,
Kit szóval-szívvel vallak
És álmomba se csallak.
Kit bántani nem hagynék,
Kiért tán ölni tudnék;
Te édes-kedves társam,
Miféle szerződés ez?
Micsoda Isten írta?

LABDARÚGÁS**Tisztelt sportszerető barátaink.**

Nagy reményekkel indultunk a 2012-13 szezonnak. De rajtunk kívülálló okok miatt nem úgy alakulnak a dolgok eddig, ahogyan terveztük. Több játékos az utolsó pillanatban jelentette be, hogy mégsem akar már játszani, valamint máshova igazol. Még így sem lenne gond, ha munkahelyi és iskolai elfoglaltságok miatt, nem kellené 4-5 játékosnak szinte minden hétvégén távol lenni. Jól kezdődött a bajnokság. Hiszen az elmúlt év 3. helyezést elért Fülöpszállás ellen 60 percig emberhátrányba játszva is

győzelmi lehetőségeink voltak. De ebben az időszakban még iskolai szünet volt. Ezek után kezdődtek a gondok. Jászszentlászlón még teljes volt a keret, ott egy kis bírói segítséggel a 93. percben egyenlített ki az ellenfél. Már akkor látszódott a fejekben valami nem teljesen van rendben. Ezt követően mindenki kezdő játékos akart lenni, de bebizonyosodott ezt a játékot nem elméletben, hanem lábbal játsszák. Lényeg, volt olyan meccsünk, ahol éppen 11-en voltunk. De így is becsülettel helytállt a csapat. Jelenleg 5 forduló alatt 2 pontot szereztünk, de biztos vagyok benne, elindulunk előbb-utóbb a jó

úton.

Örömtelibb, hogy a fiatalok 3 korcsoportban megint részt vesznek a Bozsik-OTP-MOL program keretein belül a körzeti tornákon. Októberben kezdődnek el a kis versenyek. Szabadszállás, Fülöpszállás, Izsák, Ágasegyháza, Orgovány, Bugac, és Csengőd csapataival fognak a gyerekek versengeni. Az edzések lebonyolításában, valamint a sok papírmunkában segítségemre van Andó István, aki a versenyekre való utazásokban és a papírmunkákban leginkább, Varga Attila pedig a pénteki edzések levezetésébe segítkezik.

Bozó Zsolt

EGY KIS FOCINOSZTALGIA**1994/1995. Megye II. osztály****Északi csoport**

A tavaszi szezonra a csapat próbált egy kis „vérfrissítést csinálni”, és új játékosokat igazolni. Először is sikerült egy új kapust, Vakulya Zsoltit leigazolni Szabadszállásról. Érkezett még Papp István, Katzenbach Tibor, Gombár Zsolti, valamint Fülöpről „fekete igazolással” File Laci, Tóth Imre (Totya) és néha Kovács Zsolti (Pulyka), valamint egy meccsen Gubacsi Gyula (Luigi). Távozott sajnos az őszi kezdőből - már ősz végén véglegesen - a kapus Németh János (Möti), valamint Turú Gyula, Bencze Zoltán, Fésűs Ferenc.

Az edzőmeccseket február 4-én kezdtük Fülöpszállás ellen. Egy nagyon gyenge meccsen a vége: Soltszentimre-Fülöpszállás 0-0. Február 18-án Szalkot fogadjuk. Az első félidőben már 3-0 ide, többek között Csaba öcsém remek fejesgóljával. A folytatásban a cserék és a fáradtság miatt összezuhan a csapat és az ellenfél kiegyenlít. Soltszentimre-Szalkszentmárton 3-3 (Gól: Palla G., Andó Cs., Suba Gy.) Fülöpön a visszavágón megint nem igazán megy a csapatnak, Dodi bácsi még keresi a játékosok helyét a csapatban, kísérletezget, egyelőre kevesebb sikerrel. Fülöpszállás-Soltszentimre 2-1 (Gól: Antal J. 11-esből).

Március 5-én Magyar Kupa meccset játszunk Dunavecsén. A meccsről előzetesen tudni kell, hogy a téli szünetben a megye II.-es Vecse leigazolta a megye I.-es Solt fél csapatát! Többek között ennek következtében már a 6. percben 2-0 oda. A hazaiak gyakran egy érintözve jutottak el a

saját 16-osuktól a mi kapunkig. A viharos kezdés után szerencsére kicsit visszavettek, és Nagy Rudi góljával (16 méterről, középről a kapuba bombáz) még az első félidőben szépítünk. De a folytatásban sincs sok esélyünk, a vége sima hazai győzelem, nem kell tovább izgulni a sorolás miatt. Dunavecse-Soltszentimre 5-2 (Gól: Nagy R., Csengődi M. 11-esből). Az utolsó felkészülési meccsen itthon kikapunk Akasztótól. Hát a szezonkezdetre nem mondhatni, hogy összeállt volna ez a csapat! Soltszentimre-Akasztó 1-3 (Gól: Palla G.)

A rossz sejtés az első fordulóban be is jön. Esetlen szélviharban játszottuk mindkét meccset. Az ifi I. félidejében a szél még minket támogat, ennek eredményeként Kupsza Józsi a saját térfelünkről(!) lő szabadrúgásgólt! 0-1-gyel fordulunk! Aztán a szünet után szélnek szemben hetet kapunk. A nagycsapat meccse is sima. 1-0-s félidő után 4-0-ra kikapunk. Egy góljuk kiemelkedik. Egy hazai szöglet után az egyik játékosuk, Kalocsai a befelé szálló labdát egyből a levegőből, a 16-os vonaláról embertelen erővel a lécs alá bombázza! Magasan, de középre ment, így is hiába állt ott Vakulya, erre mozdulni sem tudott. Azt hittük a háló kiszakad. Mondjuk őszintén megmondva, nem is ezen a meccsen vártuk a feltámadást. Kun-szállás-Soltszentimre 4-0

A 17. fordulóban hazai pályán fogadjuk a 4. helyen álló Tabdit. Hát ez sem túl sok jóval kecsegtetett. Az ifi remekül játszik, 4-0-ra verik a Tabdi ifit. Hozzá kell tenni, hogy a Tabdi ifi nyolc emberrel játszik. Mikor a nyolcadik is lesérül, 4-0-nál a bíró lefújja

a meccset. Sallay Gyurira rászól a bíró, mert ül az ötösön belül.

Az első félidőben Tabdi szerez vezetést, és még örülhetünk, hogy csak 0-1-el fordulunk. Játsszik ellenünk ismét Mózer Feri is, ezúttal jól sikerül semlegesíteni, Cseh-Szakál Peti fogja. A folytatásban Kovács Jani (Kokó) lábáról egy beadásnak tűnő labda lecsúszik, szinte az alapvonalról talált a hosszú bal felső sarokba úgy, hogy a labda a két hálótartó vas között pattogott! (szerinte így akarta). 1-1! A csapat mozgósítja a tartalék energiákat, és sikerül kihúzni a döntetlent. Végre egy kis sikerélmény! Soltszentimre-Tabdi 1-1 (Gól: Kovács J.)

Április 2-án Tiszaalpart fogadjuk. Az ifi kikap 2-0-ra. A nagymeccsen rögtön az elején vezetést szerez az Alpár, majd utána mindjárt jön a második szabályos góljuk is, de ezt les címén nem adják meg. Ez szerencsénkre megfogja őket, mert úgy nézett ki, akkora ruha lesz, mint az ősszel náluk. Felállunk a padlóról, és a II. játékrészben egy kapu előtti kavarodást követően File Laci fejmagasságban a kapu jobb oldalába bombáz (1-1). Sajnos a végén mégsem sikerül a pontszerzés, Tiszaalpart újabb - a vége előtt nem sokkal szerzett - találatával elviszi a 3 pontot. Soltszentimre-Tiszaalpart 1-2 (Gól: File L.)

A tavaszi folytatásból egyértelműen kiderül, hogy számunkra a cél a bennmaradás kivívása lesz. A 2 kieső helyen jelenleg a 4 pontos GAMF és a 9 pontos Nyárlőrinc van, de mi sem hősködhetünk a 10 pontunkkal és a még éppen bennmaradást jelentő 14. helyünkkel. Az előttünk lévő Kiskunmajsza pedig a 22 pontjával már szinte

(Folytatás a 11. oldalon.)

(Folytatás a 10. oldalról.) fényévnvi távolságra van tőlünk. Vagyis minden pontnak óriási jelentősége lesz!

A következő meccsre Mózser Feri is ismét előkerül, nagyon bízunk a csapat benne. Az ifi nagy csatában kikap 1-0-ra Heténytől. A nagymeccs nem a terveink szerint alakul. Hetény már az első félidőben 3-0-ra elhúz. A II. játékrészben Herczeg Lali beszél valamit a partjelzőnek, ő ezt jelzi a bírónak: piros lap! A szépítőgólunk: a hetényi kapus elvét egy kifutást, és így Mózser Feri a 16-osról laposan az üresen maradt kapu közepébe gurít. Hetény még hármat rápakol a folytatásban. Hetényegyháza-Soltsszentimre 6-1 (Gól: Mózser F.)

A 20. fordulóban Orgoványt fogadjuk. Az ifi 2-2-es döntetlent játszik. A nagycsapat az első félidőben Mózser Feri góljával (Feri az 5 és feles vonaláról talál a kapu közepébe) vezetést szerez és remek védekezéssel sikerül ezt megőrizni a végéig. Az újság szerint is Dusnoki Jani (Dusa) volt a mezőny legjobbjá. Végre ismét győzelem, minden megszerzett pontnak óriási a jelentősége! Soltsszentimre-Orgovány 1-0 (Gól: Mózser F.)

Április 23. Utazunk Kecskemétre, a GAMF vendégeként. Az utolsó helyezett ellen jó lenne növelni a pontjaink számát. Az első félidő nem igazán jól sikerül. Az egész mérkőzésről lejön az "Ezeket úgyis megverjük, hiszen mögöttünk vannak a tabellán" hozzáállás! Ennek megfelelően alig csinálunk valamit, nincs hajtás, nincs küzdelem, csak nagykétpüsködés a pályán. A kecskemétiiek szereznek vezetést. A folytatásban Marek révén egyenlítünk, így legalább az 1 pont megvan, de ettől azért nagyobb reményekkel érkezünk, jó lett volna győzni! GAMF-Soltsszentimre 1-1 (Gól: Antal)

A 22. fordulóban a 2. helyen álló Lakitelek az ellenfél. Az ifi 4-0-ra kikap (Mózser Tibi a kiállítás után leköpi a játékvezetőt). Az első félidőben Marek és Mózser Feri büntetőgóljával 2-0-re vezetünk. A csapat orozslánként küzd, mindenki tudása legjavát adja. Vakulya még Csengődi Misit is rendszeresen hátra hívta védekezni. A vége előtt 15 perccel Lakitelek kiegyenlít. De a csapat még ekkor is küzd, 2 óriási helyzet kimarad a végén. Az első: Mózser Feri jobbról, szinte az alapvonalon vezet be felé a labdát. Bent három játékosunk is

ordítva várja a passzt. Csakhogy Feri ezen a meccsen már szerzett egy gólt, ezután ő már nem szokott passzolni. Inkább "nulla fokos" szögből ellövi maga: kapufa, ez volt a maximum, amit onnan el lehetett érni. A második: a legutolsó percben a feketén nálunk játszó Kovács Zsolti (Pulyka) kitör a védők közül, egyedül vezet kapura a labdát, megcélozza a bal alsó sarkot, és az elvetődő kapusba lő. Azért így is bravúr a döntetlen. Az újságtudósításban is ez szerepel - ki-tűnt: a Soltsszentimre egész csapata! Soltsszentimre-Lakitelek 2-2 (Gól: Antal J., Mózser F. 11-esből)

Május 6-án Szentkirályra utazunk. Ismét egy nagyon fontos meccs, és szerencsére a csapat tartja a jobb formáját, és Dusa góljával 1-0-ra nyerünk! Rendkívül fontos 3 pont volt! A csapat így a 14. helyen áll továbbra is, de 6 ponttal ellépett a kiesőhelyen álló Nyárlőrincetől. Szentkirály-Soltsszentimre 0-1 (Gól: Dusnoki)

24. forduló: Dunaegyházát fogadjuk. Az ifi 1-1-es döntetlent játszik. Viharos szélben, nem tipikusan tökéletes „fociidőjárásban” játszunk a meccset. Az első félidőben a szél támogatása mellett sem tudunk vezetést szerezni, sőt az ellenfél 3-2-es vezetésével fordulunk. A folytatás is igen változatos, Mózser Feri megrúgja a mesterhármását, valamint Csengődi Misi és Rudi is betalál, de az 5. rúgott gól ma csak egy döntetlenre elég. Mondjuk a II. félidőbeli viharos széllel szemben játszva ez is értékelendő! A nézők mindenesetre jól szórakozhattak, a 90 perc alatti 10 gól nem rossz! Soltsszentimre-Dunaegyháza 5-5 (Gól: Mózser F. 3, Csengődi M., Nagy R.)

Folytatás innen!

Andó István

MEGSZÚNT A BIRKÓZÁS SZENTIMRÉN

Hosszú idő után idén ősztől szünetel a birkózás Soltsszentimrén. A csapat edzője, Petróczi Andor nem tudta tovább vállalni az edzéseket, mivel költségtérítést nem kapott az utazásokhoz. Mivel a birkózó szőnyegetek ő hozta, így magával is vitte azokat. Addig, aki teheti, Kiskőrösön kapcsolódhat be az edzésekbe.

Reméljük, hamarosan sikerül pályázati pénzt találni, s az edző újr Szentimrén folytathatja a munkáját.

Kéri Ferenc

MECCS PALLA JÓZSI BÁCSI EMLÉKÉRE

2012. július 22-én a foci pályán egy – remélhetőleg hagyományteremtő – emlékmeccset láthatott a szépszámú szurkolósereg. Ezúttal nem bajnoki pontokért harcolt a 2 csapat, hanem egy a szó szoros értelmében vett „igazi” szurkoló, a 4 éve elhunyt Palla Józsi bácsi emlékére játszott egy emlékmeccset a jelenlegi csapat a RETRO csapattal, vagyis a régebbi évek szentimrei színekben játszó játékosai. A RETRO csapat kispadján Kis István, a jelenlegi csapatnál pedig Bozó Zsolt irányításával kezdtek el a derbit a csapatok. A meccsen nem volt hiány szép megoldásokból, gyönyörű gólokból, vidám percekből. A mindkét csapat számára „elfogadható”, 6-6-os végeredménnyel záruló meccs után így remélhetőleg jól szórakoztak a megjelent nézők. Reméljük, találkozunk jövőre!

Andó István

A Palla József emlékmeccsen játszó RETRO csapat.

LESZ FOLYTATÁS

Idén végéhez ért a 2007-ben sorsolással eldöntött találkozások sora. Akkor a Szent Imre millenniumi év zárásaként úgy döntöttek a Parlamentben, hogy minden évben egy magyarországi, és egy erdélyi településen újra találkoznak a Szent Imre herceg nevét viselő települések képviselői.

Most újra a folytatás mellett állt ki valamennyi jelenlévő település képviselője. Sajnos nem volt teljes a csapat, ugyanis Székelyudvarhely (Szentimrefalva) és Görgényszentimre képviselője nem volt jelen, így rájuk nézve nem kötelező az elfogadott és aláírt okirat.

Az egyeztetés során megállapították, hogy a rendezvények kezdtek nem a kitűzött célok mentén megvalósulni. Azok inkább önkormányzatok közötti találkozók voltak, elmaradtak belőlük a kezdetekben megfogalmazott célok, így elsősorban az ifjúság bevonása a

közösségbe – lévén Szent Imre herceg maga az ifjúság védőszentje. További kedvező felvetés volt az, hogy mindenhol létre kell hozni egy helyben maradó értéket, legyen az kézzel fogható, vagy szellemi. A lényeg: legyen egy emlék, ami a helyieket a Szent Imrés nagycsaládra emlékezteti, s ami az övék. További ötletként hangzott el, hogy a civil szervezeteket jobban be kell vonni az előkészítésbe, megvalósításba.

A jelenlévők, meghallgatva az észrevételeket, eldöntötték, hogy hasonló sorrendben kívánják megrendezni a találkozókat, mint eddig. Ezt 2017-ig le is fektették az okiratban. Ennek megfelelően Soltszentimre 2016-ban rendezzi a Szent Imrés települések találkozóját. Azt, hogy mit szeretnének megvalósítani, tavaszig kell közölni az emlékbizottság titkárával, aki összesíti az elképzeléseket.

Kéri Ferenc

KÖNYVAJÁNLÓ

E-book. Ez már a XXI. század. Ez nem egy reklámszöveg, csak ajánló az elektromos könyvhöz, könyvtárhoz. Ez egy közepes határidőnapló méretű keskeny „kütyü”, amelyben akár több száz könyv is elfér. A világhálóról ingyen és kedvezményesen is tölthető rá a klasszikustól a mai modern művekig. Utazás, nyaralás közben ideális, bár egy hibája azért van, nincs könyv illata.

Képtelen egy feladatra koncentrálni? Állandóan elkalandozik? Figyelmetlen? A tudatos jelenlét csökkenti a szorongást, javítja a figyelmet, segít összpontosítani. És ezt ellehet sajátítani! Szondy Máté segít ebben a Megélni a pillanatot c. könyvével, gyakorlatok és tesztek is találhatóak benne.

1969 július 20. a Holdra szállás napja. A világhírű Norman Mailer-t kérték fel, hogy tudósítson és dokumentálja a nagy eseményt. Most album formájában megjelent több száz különleges fotóval kiegészülve. Neil Armstrong tiszteletére.

A magasságokat nálunk Eröss Zsolt hódította meg többször is. Földes András hegymászó társa könyvet írt róla. Az első lépésektől a legutolsó expedícióig, Ázsia, Afrika, Dél-Amerika érintésével.

És következzenek újra egy magyar írónő, aki fiataloknak írt sci-fi regényt. Vidra Gabriella: A fekete kő titka négy fiatalról szól, akik egy titokzatos kő segítségével életveszélyes utazásokban vesznek részt, a tudás könyveinek megszerzéséért.

Kellemes olvasást, szép napsütést és mosolygós levélsöprést kívánok!

Sörös né Barna Csilla

Szent Imre Települések Találkozója

OKIRAT

Keltetett 2012 augusztus 31-én Csíkszentimrén a Kárpát-medencei Szent Imre nevű települések találkozásán.

A találkozón résztvevő települések küldöttjei megállapodtak az alábbiakban:

1. A Szent Imre nevű települések találkozóját folytatni kívánják.
2. A 2013-as év tavaszáig eldönti minden település azt, hogy milyen szellemi, tárgyi tartalommal tölti meg a saját települése rendezvényét. Ezt a döntést közli a Millenniumi Emlékbizottság titkárával.
3. A települések a következő sorrendben szerverik meg a találkozókat:

2013 - Tiszászentimre - Hegyközszentimre 2014 - Pestszentimre - Nyárádszentimre - Lakitelek	2015 - Imrehegy - Székelyudvarhely 2016 - Soltszentimre - Görgényszentimre 2017 - Mátrászentimre - Csíkszentimre
---	---

MIHÁLY MARGIT
 Szent Imre Millenniumi Emlékbizottság titkára

 NAGY ISTVÁN , polgármester Soltszentimre	 DR. PEITLER PÉTER , jegyző Pestszentlőrinc-Pestszentimre	 KENCSE ELŐD , polgármester Csíkszentimre
 STULLER ANDRÁS , polgármester Mátrászentimre	 GYENIZSE LAJOSNÉ , polgármester Imrehegy	 NAGY MIRKÓ , polgármester Hegyközszentimre
 LOSONCI LORÁND , református kántor Nyárádszentimre	 DOMOKOSNÉ BARI ILDIKÓ , művelődési ház vezető Tiszászentimre	

Soltszentimre Ma

Megjelent 120 példányban

Felelős kiadó:
Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:
Balog Istvánné,
Sörös Józsefné,
Kéri Ferenc

Origo Nyomda Kkt. Kecskemét
HU ISSN 2061-4713

